

Nagy motíválókönyvem

mesék a gyerekek öszfönzéséhez

Halász-Szabó Klaudia és Sillinger Nikolett

Roland

Tartalom

A varázslatos kert <i>(unatkozás leküzdése)</i>	4
A kézművesverseny <i>(kitartás)</i>	5
A varázscipő <i>(bátorság)</i>	6
Marcell és az új bicikli <i>(„nem feladás”)</i>	7
Az új kisfiú <i>(mások elfogadása)</i>	8
Hová tűntek a tigrisek? <i>(nyelvtanulás)</i>	9
A világgá ment maci <i>(saját tulajdon megbecsülése)</i>	10
A makacs szoba <i>(rendszeretet)</i>	11
Áron kertje <i>(kerti munka szeretete)</i>	12
Janka és Helga <i>(másokkal való megosztás)</i>	13
A varázzszák <i>(időben történő lefekvés)</i>	14
Különös hangok <i>(időben történő felkelés)</i>	15
A magányos focilabda <i>(sportolás)</i>	16
A mindentudó könyv <i>(tanulás)</i>	17
Színes pacák <i>(saját munkánk javítása)</i>	18
A mágikus könyv <i>(olvasás)</i>	19
A Mikulás levele <i>(szépen írni)</i>	20
A félelmetes zaj <i>(félelem leküzdése)</i>	21
A háladoboz <i>(hála)</i>	22
A tündér ajándéka <i>(kedvesség)</i>	23
Zöldzónia és Csipszföld <i>(egészséges étkezés)</i>	24
Ihlet nélkül <i>(segítségkérés)</i>	25
Nemsegítő Jenő <i>(segítségnyújtás)</i>	26
Az új iskola <i>(idegen helyzetektől való félelem)</i>	27
Kalóztámadás <i>(virtuális játékok helyett társak)</i>	28
Alina a Rovarok Országában <i>(állatok szeretete)</i>	29
A vörös hajú, szeplős angyalok <i>(önmagunk elfogadása)</i>	30
A kitört ablak <i>(felelősség)</i>	31
Ági és Lilla <i>(értékek felismerése)</i>	32
Laura és a mosogatás <i>(házimunka)</i>	33
A kedves szomszéd néni <i>(illetmtanulás)</i>	34
Szindarab <i>(szülő-gyerek kapcsolat erősítése)</i>	35
A különös gyomorrontás <i>(helytelen dolgok felismerése)</i>	36
Állatfarm a szobában <i>(sötétől való félelem)</i>	37
A hisztimanó és a létra <i>(hiszti leküzdése)</i>	38
A karácsonyi ajándék <i>(másokat boldoggá tenni)</i>	39
Anna óriás buborékfújója <i>(becsületesség)</i>	40
A játékkönyv <i>(szabadtéri játékok)</i>	41
Az új lány <i>(saját vélemény kialakítása)</i>	42
Az iskolakezdés <i>(mindenben meglátni a jót)</i>	43
Az ellentétek vonzzák egymást <i>(ellentétek leküzdése)</i>	44
Rajztudás <i>(tudás átadása)</i>	45
A tudás nem ciki, sőt! <i>(büszke lenni a tudásra)</i>	46

A kosárlabdacsapat <i>(csapatmunka)</i>	47
Az első napló <i>(írás és fogalmazás gyakorlása)</i>	48
A bátor kisfiú <i>(oltástól való félelem)</i>	49
Ismeretlen szavak <i>(csúnya beszéd kerülése)</i>	50
Az új autó <i>(megbocsátás)</i>	51
A szófogadatlanság ára <i>(szófogadás)</i>	52
Szabályok nélkül <i>(szabályok betartása)</i>	53
Titkok <i>(gondok-bajok megbeszélése)</i>	54
A koncert <i>(hangszeren való tanulás)</i>	55
A fogas könyv <i>(rendszeres fogmosás)</i>	56
Hogyan mondjam el? <i>(igazmondás)</i>	57
A varázspénztárca <i>(elvesztéstől való félelem)</i>	58
Matekverseny <i>(kudarccal legyőzés)</i>	59
A tervezés <i>(beosztani az időnket)</i>	60
Mázli <i>(halál feldolgozása)</i>	61
Kicsik és nagyok <i>(közös játék)</i>	62
Ahol a könyvek maguktól esnek a földre <i>(könyvtárba járás)</i> ...	63
Palánták <i>(tanuljunk a hibából)</i>	64
Óriási állatkert <i>(utazás unalom nélkül)</i>	65
A varázsbabák <i>(szülőhiány)</i>	66
Anya listája <i>(erősséged megtalálása)</i>	67
Ajsa felfedezése <i>(felfedezés)</i>	68
A környezetverseny <i>(soha ne hagyd abba a tanulást)</i>	69
Az új barátnő <i>(barátkozás)</i>	70
Similabda, tiki-taki, hipi-hopi <i>(régijátékok megismerése)</i>	71
Az iskolatáska <i>(takarékoság)</i>	72
Az esős nap <i>(kezdeményezés)</i>	73
A sáros kismalac <i>(rendszeres tisztálkodás)</i>	74
A sakkverseny <i>(nyugodtnak maradni)</i>	75
A zöldségtörpe <i>(zöldségek megevése)</i>	76
A farsangi jelmez <i>(magas célok elérése)</i>	77
Első nap az iskolában <i>(udvariasság)</i>	78
Karácsonyi jó cselekedet <i>(önzetlenség)</i>	79
Erdei játékok <i>(természet szeretete)</i>	80
A kókadtt növények <i>(mértékletesség)</i>	81
Zsuzsi és a fahéjas csiga <i>(pozitív hozzáállás)</i>	82
A kutyatrükkök <i>(kitartás és szorgalom)</i>	83
Türelmetlenfalvi gyerekek <i>(türelem)</i>	84
Az idősek meséje <i>(idősek tisztelete)</i>	85
A Trópusi tábor <i>(ne sűrgesd a felnőtté válást)</i>	86
A kincsesládikó <i>(másoknak való segítség)</i>	87
A születésnap ajándékok <i>(kis dolgok értékelése)</i>	88
Ki a példaképed? <i>(példaképpé válás)</i>	89
Megunt játékok <i>(új játékok kitalálása)</i>	90
Mi az a hobbi? <i>(hobbit találni)</i>	91
A szabad vasárnap <i>(határidők betartása)</i>	92
A nagy hegy <i>(kirándulás)</i>	93

A varázslatos kert (unatkozás leküzdésére ösztönöz)

Egy nyári délután Ádám céltalanul mászkált a kertben. Kedvetlenül nézegette a bokrokat, a kerti tavat, a fűben heverő locsolótömlőt és a diófán árválkodó hintát.

„Olyan unalmas itt, nem lehet semmit sem csinálni“ – gondolta, majd belerúgott egy kőbe, ami a közeli bokorba gurult.

Anya ekkor odalépett kisfia mellé, és izgatottan így szólt:

— Húha, unatkozol? Pedig erre most nincs idő, hiszen rengeteg dolgod van. Oda nézz! Látod? Az a bokor, ahova most odarúgtad azt a varázskövet, hirtelen átváltozott egy hatalmas trollá! Meg kell tőle védened a kerti tóban úszkáló aranyhalacskákat – majd anya rámutatott a kerti hintára, és így folytatta: – Az a kalózhajó pedig csakis rád vár, légy a kapitánya, és szerezd vissza a kincseket a trolloktól! De vigyázz! Mert az a nagy sárkánykígyó – itt anya kicsit suttogóra fogta a hangját, és úgy mutatott rá a fűben hosszan elnyúló locsolótömlőre – meg akarja szerezni magának a kincset. Ugye nem hagyod?

Ádám nagyra nyílt szemmel hallgatta anyát, akinek a szavai igazi varázskertté alakították át azt a kertet, amelyet ő az előbb még unalmasnak vélt. Izgatottan befutott a házba a hűgáért, hogy neki is megmutassa a félelmetes trollokat a bokrok helyén, a kalózhajóvá alakult hintát és a kincsekért sziszegő félelmetesen hosszú sárkánykígyót.

Hamarosan egy óriási csata vette kezdetét a varázskertben, unatkozásnak többé nyoma sem volt. Amikor anya pár óra múlva kivitte a kertbe a varázserővel bíró almás pitét, két fáradt kis kalóz futott oda hozzá mosolyogva.

A kézművesverseny

(kitartásra ösztönöz)

Zoé nem volt túl ügyes kezű kislány. Bármennyire próbálkozott is, az ő papírból hajtogatott csónakjai sosem úsztak olyan szépen, mint a többieké, és az ősszel készített gesztenyefigurái is mindig szétgurultak.

Hamarosan itt volt az éves kézművesverseny ideje az óvodában. Minden Csiga csoportos kisgyerek szorgosan készítgette a gyurmafiguráit és a papírdíszeket abban a reményben, hogy ő nyeri meg az idei verseny fődíját, egy csodaszép plüsskutyát.

„Lehet hogy az én papírállatkáim nem olyan szépek, mint a többieké, de ha sokat gyakorlom a hajtogatást, akkor megnyerhetem a plüsskutyát” – gondolta Zoé.

Ettől fogva mindennap szorgalmasan hajtogatta a papírállatokat. Csoporttársai sokszor kinevették próbálkozásait, de ő csak a plüsskutyára koncentrált és nem adta fel.

Végül elérkezett a verseny napja. Mindenki izgatottan pakolta elő szerzeményeit az asztalra. Zoé megszeppenve nézte a kókadt fülű papírelefántját, amit hosszú napokon át készített. Az óvó néni végigjárta az asztalokat, majd Zoé előtt megállva kihirdette, hogy idén az ő papírelefántja nyert. A kislány boldogan szorította magához a plüsskutyát.

— De hát nem is szép az elefántja! – kiáltotta Luca bosszúsan.

— Tudod, Luca, az életben nemcsak az számít, milyen ügyes vagy, hanem az is, mennyire tartasz ki amellet, amit szeretnél – mondta az óvó néni.

A varázscipő (bátorságra ösztönöz)

A kiscsoportos Lili egyik reggel nagyon szomorúan kelt. Nem szeretett volna néptánra menni, mert a fogócskánál a nagyok mindig fellökték. Egybevont csoportok voltak, és néha a nagyobb gyerekek a szaladgálás hevében véletlenül fellökték a kisebbeket, hogy ők érjenek hamarabb célba, vagy nehogy elkapják őket.

— Lilikém, a nagyok biztosan nem akarnak titeket, kicsiket, szándékosan bántani, egyszerűen csak figyelmetlenek, és ezért löknek fel – mondta neki anya.

— Tudom, de nagyon rosszulesik nekem – válaszolta Lili.

— Értem. Akkor itt csak egyvalami segíthet. Egy varázscipő – bólintott anya.

— Egy varázscipő? – csillant fel Lili szeme.

— Igen. Különleges alkalomra tartogattam, és azt gondolom, eljött a nap, hogy odaadjam neked – mondta anya, majd elővett a szekrényből egy gyönyörű, rózsaszín cipelőt, és odanyújtotta megszeppent kislányának.

— Anya, ez gyönyörű! Köszönöm szépen! – lelkesedett Lili.

— Most már a tiéd, drágám. Ebben nyugodtan szaladgálhatsz, mert ha el is esel, a cipő segít, hogy rögtön talpra állj, és szaladgálj tovább.

Lilinek csodálatos napja volt az oviban, mert ilyen ügyesen még sosem fogócskázott a nagyokkal a néptáncon. Annyira belejött a szaladgálásba, hogy már egy cseppet sem zavarta, ha elesett, mert mindig gyorsan felállt, és futott is tovább.

Marcell és az új bicikli („nem feladásra” ösztönöz)

Marcell a születésnapjára kapott egy pótkeres, pedálos biciklit. Nagy becsben tartotta, vigyázott rá, de keveset gyakorolt rajta, mert nagyon nehéz volt hajtani. Egyik nap apa elé állt, és ezt mondta:

— Apa, szeretnék megtanulni pótkerék nélkül biciklizni.

— Jól van, gyere, leszereljük a pótkerekeket a járgányodról – válaszolt apa.

A régi időkből ismert seprűnyél módszert alkalmazták: apa odarögzített egy természetes fa botot az üléshez, és azzal segítette Marcellnek egyensúlyozni. De nehezen ment a gyakorlás, Marcellnek hamar elment a kedve.

— Sosem fogok megtanulni biciklizni – sóhajtotta.

— Én sem úgy születtem, hogy rögtön megtanultam kétkerekűzni. Rengeteget eszem. Te sokkal ügyesebben csinálod nálam. A lényeg, hogy ne add fel! – mondta apa.

— Tényleg? – kérdezte bizonytalanul Marcell.

— Igen. Bízom benned, ügyes vagy, ez is menni fog, csak ne keseredj el! Tessék koncentrálni, és amikor azt mondom, hogy tekerj, akkor adj bele mindent! – biztatta apa.

Marcell újra felült a biciklire, összeszedte minden erejét, bátorságát, és elindult. Apa egyensúlyozta a nyéllal, és mikor kicsit felgyorsultak, akkor kiáltott egy nagyot:

— Tekerj, Marcell, tekerj! – és Marcell úgy tekert, mintha egy dinoszaurusz kergette volna. Észre sem vette, hogy apa már nem fogja a botot, annyira tetszett neki a száguldás. Mikor elfáradt, letette a lábát, és büszkén hátrapillantott apára, aki mögötte kocogott.

Innentől kezdve Marcell lett az utca biciklikirálya.